

Το Πασχάλιο Μήνυμα του Πατριάρχη Ιεροσολύμων

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Το Πασχάλιο μήνυμά του εξέδωσε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος. Στο μήνυμά του ο Μακαριώτατος, αναφέρει μεταξύ άλλων:

“Το θαυμαστόν τούτο και χαρμόσουνον άγγελμα της νίκης του θανάτου είναι ο καρπός της σταυρώσεως του Χριστού, καθότι «ιδού γαρ ήλθε διά του σταυρού χαρά εν όλω τω κόσμω». Η νίκη του Χριστού επί του θανάτου ήλθε διά της θυσίας του σταυρού Αυτού. Ο Χριστός, ο Μονογενής Υιός και Λόγος του Θεού, κατελθών εις την γην εκ των κόλπων του Πατρός, ενανθρωπήσας εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου, προσήνεγκεν Εαυτόν εκουσίως τω σταυρώ ως ιερείον άμωμον διά την άφεσιν των αμαρτιών ημών”.

Ενώ καταλήγει λέγοντας: “Προσευχήν έτι και υπέρ ενότητος της Εκκλησίας και ειρήνης της Μέσης Ανατολής αναπέμπει η Σιωνίτις Μήτηρ των Εκκλησιών κατά την λαμπροφόρον ημέραν της Αναστάσεως από του ζωηφόρου μνήματος, εν ω ετάφη και εξ ου ανέστη Χριστός και εύχεται εις το ποίμνιον αυτής εις την Αγίαν

Γην και όπου γης την δύναμιν και την ευλογίαν του Αναστάντος Ιησού Χριστού”.

Αναλυτικά αναφέρει:

Ἐν χαρᾷ ἀνεκκλαλήτῳ καί πεπληρωμένῳ, καρδίαις καθαραῖς καί ἄρρυπώτοις χείλεσι, φωναῖς ἀκαταπαύστοις καί αἰσίαις καί ἀλαλαγμοῖς σεμνοῖς ἡ Ἐκκλησία βοᾷ καί διαλαλεῖ κατὰ τὴν νύκτα τῆς Ἀναστάσεως καί καθ’ ὅλην τὴν Πασχάλιον περίοδον τό «Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας καί τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος». Ἐν βεβαιότητι πίστεως τῷ Σταυρωθέντι καί ἐκ νεκρῶν Ἀναστάντι Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ καί ἐπ’ ἐλπίδι Ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, ἡ Ἐκκλησία ψάλλει «Ἀναστάσεως ἡμέρα καί λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει καί ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, εἵπωμεν ἀδελφοί καί τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει».

Τό θαυμαστόν τοῦτο καί χαρμόσουνον ἄγγελμα τῆς νίκης τοῦ θανάτου εἶναι ὁ καρπός τῆς σταυρώσεως τοῦ Χριστοῦ, καθότι «ἰδοὺ γάρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ χαρά ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ». Ἡ νίκη τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τοῦ θανάτου ἦλθε διὰ τῆς θυσίας τοῦ σταυροῦ Αὐτοῦ. Ὁ Χριστός, ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, κατελθὼν εἰς τὴν γῆν ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Πατρός, ἐνανθρωπήσας ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου, προσήνεγκεν ἑαυτὸν ἐκουσίως τῷ σταυρῷ ὡς ἱερεῖον ἅμωμον διὰ τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Καθὰ προεῖπεν ὁ προφήτης Ἡσαΐας «ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἦχθη καί ὡς ἁμνὸς ἅμωμος ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωνος» καί ὡς δακτύλῳ Αὐτὸν καθυπέδειξεν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς εἰς τὸν Ἰορδάνην, κατεδείχθη ἐν τῷ σταυρῷ «ὁ ἁμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου». Τό πλέον θαυμαστόν εἰς τό μυστήριον τοῦτο, τό ὁποῖον καί δεικνύει τὴν ὑπερβάλλουσιν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς, εἶναι, ὡς καί ὁ ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν λέγει, ὅτι «ἐν ᾧ μόλις ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε ἕτι ἁσθενῶν, ἁμαρτωλῶν καί ἀσεβῶν ὄντων ἡμῶν» (Ρωμ. 5, 6-8). Ἀναμάρτητος ὢν ὁ Χριστός, «Θεὸς ὢν ἀληθινὸς ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ», «ἐαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών» (Φιλιπ. 2, 7), ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν, ἀνῆλθε ἐκουσίως ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καί διὰ τοῦ ἀχράντου αἵματος Αὐτοῦ “ὁ πάντων χρεωλύτης ἀνθρώπων ἔσχισε τό χειρόγραφον καί ἔδωκε χάριν ὀφλημάτων ἀρχαίων”.

Σαρκί παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν ὁ Χριστός καί ταφείς, κατήλθεν εἰς τὸν Ἄδην. Ἐν τῇ ἀπληστίᾳ αὐτοῦ ὁ Ἄδης, ἀνέμενε καί Τοῦτον, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, νά καταφάγῃ. Διὰ τὴν ταπείνωσιν ὅμως τῆς θυσίας Αὐτοῦ, δέν ἠδυνήθη νά ἔχῃ ἰσχύν ἐπ’ Αὐτοῦ. Ἠπατήθη ὁ Ἄδης καί ἐπικράνθη. Νομίσας ὅτι ἐδέχθη θνητόν, συνήντησε Θεόν, Θεόν καί ἄνθρωπον, τὸν Θεάνθρωπον Ἰησοῦν Χριστόν, ὁ Ὅποῖος τῇ δυνάμει τοῦ Πατρός καί τῇ ἰδίᾳ αὐτοφυεῖ Αὐτοῦ δυνάμει, ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν καί ὠδοποίησε πάσῃ σαρκί τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν. Ἀνεζήτησε καί εἰς τὸν Ἄδην ὡς καί εἰς τὴν γῆν τό ἀπολωλὸς πρόβατον, ἐκήρυξε εἰς τὸν Ἀδάμ καί

τήν Εὐαν καί τούς ἀπογόνους αὐτῶν τό Εὐαγγέλιον τῆς μετανοίας καί σωτηρίας καί ὡς δεικνύει ἡ Ὁρθόδοξος εἰκὼν τῆς Ἀναστάσεως ἀνέσυρεν αὐτούς μετ' Αὐτοῦ εἰς τόν Παράδεισον. Ἐκτοτε ἐν τῇ δυνάμει καί τῇ πίστει τῆς Ἀναστάσεως, οἱ ἄνθρωποι ἀποθνήσκουσιν σώματι μόνον, ἀποδυόμεθα τό γήινον σκῆνωμα ἡμῶν, καθότι «αἷμα καί σὰρξ βασιλείαν Θεοῦ κληρονομήσαι οὐ δύνανται» (Α' Κορ. 15, 50) καί συζῶμεν μετ' Αὐτοῦ ψυχῇ καί πνεύματι, προσδοκῶντες ἀνάστασιν νεκρῶν καί ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Τοῦτο τό μυστήριον τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως Αὐτοῦ ὁ Χριστός εἶχε προείπει εἰς τούς φίλους μαθητάς Αὐτοῦ ἔτι ὢν μετ' αὐτῶν εἰς τήν γῆν, μετά δέ τήν Ἀνάστασιν «παρέστησεν ἑαυτόν αὐτοῖς ζῶντα ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις» (Πράξ. Α', 3), εἰς πολλὰς ἐμφανείας μετὰ τοῦ σώματος Αὐτοῦ τοῦ ἐσταυρωμένου ἐν τύποις τῶν ἡλων, λελαμπρυσμένου καί δεδοξασμένου. Διά τῶν αὐτοπτῶν μαθητῶν Αὐτοῦ παρέδωσε τό μυστήριον τοῦτο εἰς τό σῶμα Αὐτοῦ τήν Ἐκκλησίαν, τήν ὁποίαν ἡδραίωσε διά τοῦ Παρακλητοῦ Πνεύματος, τό ὁποῖον ἀναληφθεὶς εἰς οὐρανούς ἀπέστειλε παρά τοῦ Πατρὸς τήν Πεντηκοστὴν ἀπὸ τῆς Ἀναστάσεως ἡμέραν.

Ἐκτοτε ἡ Ἐκκλησία, τῆς ὁποίας κατὰ τήν τοῦ Κυρίου ἀψευδῆ πρόρρησιν «πύλαι Ἰδοῦ οὐ κατίσχυσουσι» (Ματθ. 16, 18), συνεχίζει τό ἔργον Αὐτοῦ εἰς τήν γῆν. Κηρύττει τόν Χριστόν ἑναθρωπήσαντα, Σταυρωθέντα καί Ἀναστάντα καί βαπτίζει εἰς τό ὄνομα Αὐτοῦ τούς εἰς Αὐτόν πιστεύοντας, ἀγιάζει τούτους διά τῶν μυστηρίων αὐτῆς καί προσεύχεται ὑπὲρ συνδιαλλαγῆς τῆς ἀνθρωπότητος καί ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης ὅλης. Δι' ὧν αὐτῆς τῶν δυνάμεων συμπαρίσταται εἰς τόν πάσχοντα ἄνθρωπον, προσεύχεται τῷ ἱατρῷ καί τῶν σωμάτων Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ ὑπὲρ παύσεως τῆς ἐνσκηψάσης τῇ οἰκουμένη λοιμικῆς θανατηφόρου νόσου, θεραπείας τῶν προσβεβλημένων καί ἐλέους Αὐτοῦ ἐπὶ τούς ἀνηλεῶς ὑπ' αὐτῆς θανατωθέντας ἐν τῇ βεβαιότητι ὅτι ὡς Ἐκεῖνος “ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῆ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ οὕτω καί ἡμεῖς εἰ καί ἀσθενοῦμεν ἐν Αὐτῷ, ἀλλὰ καί ζήσόμεθα σὺν Αὐτῷ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ (Β' Κορ. 13, 4).

Προσευχὴν ἔτι καί ὑπὲρ ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας καί εἰρήνης τῆς Μέσης Ἀνατολῆς ἀναπέμπει ἡ Σιώνιτις Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν κατὰ τήν λαμπροφόρον ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως ἀπὸ τοῦ ζωηφόρου μνήματος, ἐν ᾧ ἐτάφη καί ἐξ οὗ ἀνέστη Χριστός καί εὐχεται εἰς τό ποίμνιον αὐτῆς εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν καί ὅπου γῆς τήν δύναμιν καί τήν εὐλογίαν τοῦ Ἀναστάντος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Χριστὸς ἀνέστη

Ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλὴμ, ΠΑΣΧΑ 2020

Μετά Πατρικῶν εὐχῶν καί Πατριαρχικῶν εὐλογιῶν,

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων